

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik IX.

V Ljubljani, dne 1. maja 1929.

13. številka.

Kunst V.:

Zakaj ne bo brzoj. tekem v Sloveniji.

Zadnja številka lanskega »Poštnega glasnika« je objavila velikopotezno akcijo, ki si jo je zastavila Obl. organizacija. Hotela je s pomočjo poklicanih faktorjev izvesti v področju ljubljanske poštne direkcije brzojavne tekme za Slovenijo. To je bila smela gesta naše organizacije, ki bi bila stala mnogo truda, odgovornosti in denarja. Vsega tega pa se OPO ni strašila. Pokazati in dokazati je hotela tako upravi kakor javnosti, da je naša organizacija resna in resnično strokovna organizacija, ki ji je napredek ptt. stroke nad vse. S tekmi bi bila vzbudila med članstvom in ptt. uslužbenstvom sploh potrebno ambicioznost, ki precej peša, katera pa je potrebna za razveseljiv razvoj in napredek tako važne stroke, kakor je telegrafiska in radiotelegrafiska.

O našem telegrafu se je v »Poštnem glasniku« že ponovno pisalo. Slišali smo že, da na žalost ni na taki višini, kakor bi bilo želeli in da njegov razvoj zaostaja za razvojem v drugih modernih in naprednih državah. Tudi je naš list že ponovno prinesel razne predloge za modernizacijo in za napredek telegrafa. Ako bi bilo šlo vse po sreči, bi današnja številka namesto tega članka prinesla velikopotezen razpis brzojavnih tekem, pa kakor vidite, razpisa ni, kar znači, da je šlo po nesreči, kar pove že naslov tega članka.

OPO se, zvesta svojim ciljem, živo zanima za napredek stroke. To je ponovno dokazala s tem, da je započela veliko akcijo za povzdigo telegrafske panoge, in to na način, ki nam ga lahko zavida marsikatera velika in bogata država. OPO je hotela za svojo desetletnico izvesti brzojavne tekme, ki naj bi na eni strani pokazale, kaj smo in koliko znamo, na drugi strani pa naj bi te tekme zainteresirale osebe za razvoj in napredek v vseh disciplinah telegrafiranja, vsištevi radiotelegrafijo.

Samo ob sebi je umevno, da brzojavnih tekem ne bi bila mogla izvesti OPO sama brez tuje pomoči. Nasprotno, potrebovala je moralne in materialne pomoči. Jasno je, da je računala na najizdatnejšo pomoč od direkcije pošte in telegrafa v Ljubljani. Materialno pomoč samo toliko, da je posredovala za subvencijo od strani ministrstva, v glavnem pa na moralno pomoč s tem, da bi bila prevzela direkcija nad vso prirediteljsko protektorat, da bi bila pripravila za tekme potrebne prostore, montirala aparate, ki bi se rabili pri tekmi, ter ustanovila predpisane komisije oziroma potrebne odseke.

Takoj na tem mestu moram podčrtati, da je šla direkcija na vso moč na roke. Poskrbela je za potrebne aparate, oziroma pravočasno opozorila organizacijo, katerih aparatov v poletju ne bi mogla dati na razpolago, rezervirala tudi lokal, ob enem pa našo prošnjo toplo priporočila ministrstvu, da dovolj virnan za izplačilo zaprosene podpore v znesku 10.000 Din.

Zalibog ni šlo tako gladko pri drugih faktorjih, katere je smatrala organizacija za zainteresirane na tem, da se dvigne brzojavni promet v Sloveniji in na katere se je obrnila

z dobro utemeljeno prošnjo za podporo. Odziv je bil presenetljiv: ustanove, ki so vezane na proračun (oblastni odbori, magistrati), so odgovorile, da ne morejo dati podpore, ker nimajo v proračunu predvidenega kredita za take svrhe; od gospodarskih institucij pa je odgovorila samo trgovska zbornica v Ljubljani, ki se je za stvar hvalevredno zanimala, tudi takoj obljubila podporo ter samo čakala, da ji javimo končni proračun.

S tem je bila naša akcija že močno omanjana, ker bi bilo treba za dostojne tekme 30—40.000 Din denarja. Organizacija je bila sicer votirala v ta namen precejšnjo vsoto, vendar preko 10.000 Din bi bila težko šla. Vzlic vsemu temu pa si je OPO upala izvesti tekme in dobiti še preostalo potrebno vsoto, čim je zaznala, da je ministrstvo dovolilo v to svrhu virnan v znesku 10.000 dinarjev.

OPO je šla namreč še mnogo dalje. Zainteresirala je za tekme še čisto druge faktorje, tako da bi bile dobile tekme prav posebno vzvišen in odličen značaj. Ugodna zagotovila je že imela v rokah. Zainteresirala je za tekme med drugim tudi svetovnega šampiona izza berlinskih mednarodnih brzojavnih tekem, ki je dal OPO na razpolago svoje bogate izkušnje ter obljubil osebno sodelovanje pri tekmi v raznih strokovnih komisijah, kar bi bilo za prireditelje eminentne važnosti.

Vse je bilo torej v najlepšem redu. Zato nas je tem bolj iznenadil tale odlok ministrstva:

»Br. 7930 od 5. marca 1929.

U vezi izveštaja te Direkcije D. br. 119.031/Ib od 11. januarja i D. br. 10825/Ib od 14. februarja tek. god. naređuje se direkciji, da izvesti Oblasnu Organizacijo p. t. i t. službenika u Ljubljani, da joj se za sada nemože izići u susret i učiniti materijalna pomoč za organizovanje telegrafske utakmice. Ministrstvo će voditi računa o izraženoj želji, a pohvaljujući njenu inicijativu i ljubav prema p. t. službi, prvom zgodnom prilikom organizovati ovu vrstu utakmice za celu zemlju.»

Resnično nismo mogli razumeti povoda, kako je prišlo do takega odloka, ko je bil kredit vendar že odobren. Ne moremo si tega drugače tolmачiti, nego da je napravil gori citirani odlok referent, ki ni bil poučen, da je kredit z virnanom že odobren. Šlo je torej, kakor sem uvodoma rekel, po nesreči.

Ministrstvo se je sicer opozorilo na to, toda med tem je zopet po nesreči prišel 1. april, s katerim se zaključuje budžetno leto in s katerim zapadejo neizrabljeni in neizplačani krediti, četudi so bili že dovoljeni.

In tako se je moralo zgoditi, da objavlja »Poštni glasnik« v današnji številki namesto razpisa tekem — njihov nekrolog.

Naše brzojavne tekme, na katere smo tako s ponosom gledali, saj bi nas bile uvrstile med najbolj napredne in moderne države, so pokopane, vsaj za letos. Samo naključje, sama nesreča jih je položila v grob,

preden so se sploh rodile. Upajmo pa, da je grob samo provizorij, iz katerega jih bo OPO v polnem sporazumu s poštno upravo kmalu obudila k še veličastnejšemu vstajenju v dobrobit in za napredek stroke, kateri služimo.

Vsem tistim vrlim tovarišem, ki so se nameravali tekem udeležiti ter so se na nje že pripravljali, svetujem, da ne odnehajo, ker sem prepričan, da se bo organizaciji posrečilo, zamišljene tekme v doglednem času vendar izpeljati ter bomo lahko šli Slovenci na tekme za vso državo, katere namerava izvesti ministrstvo, že po prestalem ogrinjenem krstu na domačih tleh.

Žensko vprašanje.

Že v 17. številki »Poštnega glasnika« od 11. junija lanskega leta je s člankom »Žensko vprašanje« tovarišica M. M. dokazala, da so med poštne uradnice nekatere, ki se zavedajo današnjega položaja in imajo voljo, ta položaj po svojih močeh izboljševati v korist ženstvu. V zadnji številki našega lista pa se je oglasila tovarišica Anka, ki jo poznamo že iz »Poštnega glasnika« št. 6 od 21. februarja t. l. z novim izvrstnim člankom »Žena v javni službi«, ki je zbudil splošno pozornost.

Leč je torej prebit.

Želela bi le, da bi ti slučajni ne ostali osamljeni in da bi članke naših pogumnih tovarišic vestno prebrale vse ptt. uradnice in jih dobro premislile. V njih je zrno, katerega je treba izluščiti. To zrno pa nas uči: Mnogo potrebujemo **izobrazbe**, mnogo je treba volje, učenja in dela. Predvsem moramo zasledovati vse ženske časopise. Tako n. pr. »Ženski svet« in »Ženski pokret«. Posebno zadnjega, ki je glasilo alianse ženskega pokreta v naši državi, bi priporočila, ker prinaša članke vsega žensstva iz vse države. Tako najlažje spoznate težnje žena različnih poklicev in stanov in s tem tudi njih borbo in delo. Na ta način se najlažje učimo in utrjujemo v sigurnosti ter dobimo smisel za organizatorično delo.

Poštne uradnice moramo predvsem osredotočiti svoje delo v svoji stanovsko-strokovni organizaciji. Tam je največja vrzel, katero moramo izpopolniti. Naše pogumne in aktivne tovarišice, ki so se javno oglasile, moramo pri prvi priliki postaviti na kandidatno listo za prihodnji odbor OPO. Zato moramo same skrbeti in se brigati, ker prepričane smo lahko, da se naši kolegi za to ne bodo pehali. Njim morda bolj prija, da nas ni zraven ali pa da bi prišle v odbor — ilutke. Saj radi nekako ironično pripovedujejo, da že par let ni izpregovorila na seji mobena ženska besede in da vse le molče prihranjejo. Najbrž je iz tega razloga tudi letos ena sama v odboru. Najprej se v tem oziru razmahnimo in pokažimo svojo aktivnost, potem pa na splošno delo za blagostanje žene, kateri prinaša današnje življenje toliko in toliko težav, zaprek in krivic.

Za spoznavanje dolžnosti je treba preživeti in okusiti trd boj za obstanek in z njim mnogo bridkih razočaranj. Treba je skratka dozoreti, da čas, življenje in izkušnje prineso človeku spoznanje in s tem iniciativo

za sodelovanje v človeški družbi v korist posamezniku in celokupnosti, za izboljšanje socialnih razmer.

Moja zaključna beseda in želja je: naj bi ne izšla odslej nobena številka »Poštnega glasnika« več, ki bi ne prinesla kakšnega prispevka izpod ženske roke!

T—ja.

Naše carinjalne in izmenjevalne pošte.

V naši državi imamo dve samostojni carinjalni pošti, ki se uradno imenujeta »Poštno carinski magacin«. Eden je v Beogradu, drugi v Zagrebu. Vse ostale carinjalne pošte niso samostojne ustanove, ampak so oddelki upravnih pošt. Takih carinjalnih oddelkov imamo sedemnajst, in sicer pri poštah Ljubljana 2, Maribor 2, Podgorica, Bela Crkva, Novi Sad 1, Subotica 2, Velika Kikinda, Vršac 1, Sarajevo 1, Bitoli, Djevdjelija, Skoplje 2, Dubrovnik 2, Split 1, Koprivnica, Osijek 1 in Sušak.

Izmenjevalne pošte nimamo nobene. Vse poslujejo kot oddelki upravnih pošt. Takšnih oddelkov imamo enajst (Ljubljana 2, Maribor 2, Jesenice na Gorenjskem, Reka Crnojevića, Subotica 2, Velika Kikinda, Caribrod, Djevdjelija, Split, Sušak in Zagreb).

Iz naziva teh specialnih pošt je ugotoviti, da se carinjalni oddelki bavijo s carinjenjem, izmenjevalni oddelki pa z izmenjavo poštnih pošiljk z inozemstvom. Dosti upravnih pošt tega ni upoštevalo pri otvoritvi prometa z inozemstvom. Še danes nekateri izmenjevalni oddelki carinijo tudi izvozne pakete in pisemske pošiljke. Takšna spojitve je škodljiva pri poslovanju, če se je izvršila iz nevednosti, ali pa če se je izvršila radi pomanjkanja osebja.

Vsaka upravna pošta, kateri sta dodeljena carinjalni in izmenjevalni oddelki, mora strogo ločiti prvega od drugega.

Da se poslovanje lahko brezhibno uredi v posameznih oddelkih, bi bilo treba še urediti vsak oddelki takole:

Carinjalni oddelki:

1. pododdelek za carinjenje uvoznih pošiljk.

2.) pododdelek za carinjenje izvoznih pošiljk.

V drugi pododdelek spada carinjenje izvoznih pošiljk in vračanje že ocarinjenih ali neocarinjenih pošiljk v inozemstvo.

Sistemizacija.

(Kako jo je z lahkoto in hitro izvesti.)

»Vazilij Ivanovič, pustite mi, da povem. Zakon sem temeljito preštudiral, vrhu tega imam, kakor veste, v ministrstvu znanje. Sorodnik moje žene Nataše je namreč namestnik glavnega vratarja. Večkrat pride k nam na čaj in pove marsikaj. Silno ljubezniv je in veliko ve, česar drugi ne vedo in kar nas državne uradnike zanima. Ali bi radi prižgali? Takoj vam zapalim in sebi tudi.« In višji uradnik Gregorij Petrovič Tlamaščenko je ročno izvlekel vžigalice in tolk s smotkami.

»Kaj se hoče, je že tako, da nas uradnike vse zanima, kar se zgoraj kuha. Sicer je stara resnica, da se tam zgoraj slabo kuha in se nobena reč pošteno ne napravi in da je vse, dragi moj, na pol kuhano in na pol pečeno, a mi moramo vse za dobro vzeti. Kaj ni res tako?«

»Nak, ni tako, kakor pravite, oprostite Gregorij Petrovič, je mirno pripomnil nižji uradnik Vazilij Ivanovič, »da bi vse jemali za ljubo, čemu? Ali bi vam bilo prav, da bi vam kuhala žena zjutraj, opoldne in zvečer prežganko in prikuho brez mesa? Ne, protestirali bi, dragi moj, protestirali.«

Izmenjevalni oddelki:

1.) pododdelek za izmenjavo uvoznih pošiljk.

2.) pododdelek za izmenjavo izvoznih pošiljk.

Če je promet velik, je razen gori omenjene ločitve, ločiti tudi pisemske pošiljke od paketnih in denarnih pošiljk. Vsaka druga ureditev oddelkov je nepriporočljiva. Predlagano ureditev carinjalnih in izmenjevalnih oddelkov smatram za tako važno, kakor je važen pri zidanju stavb temelj. Če se ne postavi dober temelj stavbi, ni vredno nič vse nadaljnje zidanje. To velja tudi za vse naše carinjalne in izmenjevalne pošte. Najprej si naj vsaka postavi dva pododdelka za temelj in šele potem lahko začne z zidanjem — z ureditvijo v posameznih oddelkih. Oddelki, ki imajo drugačno ureditev, ne morejo urediti brezhibno svojega postopanja. Carinjalni oddelki naj carinijo, izmenjevalni pa samo izmenjujejo.

Leta 1920, pri otvoritvi prometa s paketnimi pošilkami iz inozemstva smo bili nepripravljeni. Manjkalo nam je točnih navodil za carinjalno, kakor tudi za izmenjevalno poslovanje; manjkalo nam je v tej stroki izvežbanega osebja. Ti nedostatki so še danes zelo vidni, da naše carinjalne in izmenjevalne pošte niso tako urejene, kakor bi morale biti. Vsaka upravna pošta si je uredila svoje oddelke po svojem. Če primerjamo carinsko in izmenjevalno poslovanje v Sloveniji, lahko ugotovimo, da poslujejo dokaj različno oddelki v Ljubljani od onih v Mariboru. Če pa primerjate še poslovanje ostalih oddelkov izven Slovenije, ugotovite kaos, ki zahteva radi izboljšanja poslovanja nujne reforme. Smelo trdim, da so carinjalni in izmenjevalni oddelki v Sloveniji dobro urejeni, nekateri med temi celo odlično. Škodljivo pa je za poslovanje tudi pri teh oddelkih, da ne poslujejo po enotnem sistemu.

Naši carinjalni oddelki imajo kolikortoliko lažje stališče od izmenjevalnih, ker imajo za pripomoček »Poštno carinski pravilnik«. Praksa je sicer pokazala, da je sedanji pravilnik potreben poprave in izpopolnitve. »Poštni glasnik« je že prinesel v tem pogledu več člankov, ki so uračevanja vredni.

Za izmenjevalno službo pa poštna uprava do danes še ni izdala nobenega pravilnika. Izmenjevalni oddelki se poslužujejo »Svetske poštne konvencije«, ki pa je za praktično poslovanje nezadostna.

»Kaj bi tisto, protestiral bi že, ali nič bi ne pomagalo, kadar je slabe volje moja žena Nataša, Bog ji daj visoko starost. Ne poznate je, Vasilij Ivanovič, a če jo poznate, jo poznate premalo. Tako je, Boga mil.« In Gregorij Petrovič se je trikrat prekrižal, da je zbudil pozornost kavarniških gostov.

»In prav tako je s to visoko vlado in z ministrom,« je nadaljeval, »tolažimo se, da se bo to dobro dovršilo, in da dobimo kmalu tisto sistemizacijo dobro kuhano, kar je več ko gotovo, zakaj tako trdi sorodnik moje žene Nataše, ki je namestnik glavnega vratarja v ministrstvu.«

»In k vam prihaja na čašo čaja,« je pristavil Vazilij Ivanovič in nadaljeval: »Kar se mene tiče, nikomur nič ne verjamem in vam samo toliko rečem, dragi moj, da bomo vsi prevarani. Vsi, vi in vaš sorodnik, namestnik vratarja v ministrstvu. Oprostite, koliko uradnikov je prideljeno vašemu uradu, ako smem vprašati?«

»Petnajst nižjih uradnikov in jaz sem šestnajsti, ker moje delo se ne šteje v poštne pose, gledam samo na obrat, da gre vse gladko in točno,« je dejal Gregorij Petrovič.

»Kaj mislite, koliko uradnikov vam bodo sistemizirali?« je vprašal Vazilij Ivanovič.

»Petnajst in z menoj vred šestnajst.«

Že pred leti je poštna uprava ugotovila, da je pri naših carinjalnih in izmenjevalnih poštah potrebna preureditev. Prav resno se je bavila z načrtom, da bi sedanje carinjalne in izmenjevalne oddelke osamosvojila od upravnih pošt kot samostojne ustanove, kakor je n. pr. poštna hranilnica. Načrt je propadel, ker je naletel na tehnične in druge ovire. Pomanjkanje prostorov za poslovne lokale je bila ena glavnih ovir, da ni došlo do uresničenja tega osnutka.

Vsekakor se pa da prav dobro urediti carinjalno in izmenjevalno poslovanje tudi pod sedanjimi upravnimi poštami. Vzorna ureditev posameznih oddelkov ne pride do pravega izraza, tu je potrebna preureditev vseh oddelkov v državi. Predvsem potrebujemo novih, praktičnih pravilnikov za carinjalno, kakor tudi za izmenjevalno poslovanje. Naša poštna direkcija bi storila hvalevredno delo, ako bi tu, kjer je najbolj potrebna reforma, prevzela sama iniciativo. Poslovni redi carinjalnih in izmenjevalnih oddelkov v Sloveniji, dalje mnogoletne lastne izkušnje direkcije v tem poslovanju bi se dale uporabiti kot izvrstna snov za sestavo novih pravilnikov.

Omeniti je še, da so vsi carinjalni oddelki v zvezi s posameznimi izmenjevalnimi oddelki. Tako lahko ti ugotove, kako različno so posamezni carinjalni oddelki urejeni (vračanje returnnih pošiljk). Carinjalnim oddelkom je pa zopet lahko ugotoviti, kako različno poslujejo izmenjevalni oddelki, od katerih dobivajo inozemske pošiljke. Oddelki, ki so hoteli svoje poslovanje izboljšati, so razne nedostatke v dohodu in odpravi pošiljk prijavljali svoji upravi. Te prijave so bile vedno opremljene z nasveti in predlogi. Uprava je navadno reagirala na te predloge in tudi izdajala odloke in naredbes za izboljšanje poslovanja. S tem se je pa že itak komplicirano carinjalno in izmenjevalno poslovanje še bolj kompliciralo, tako da je danes to poslovanje eno najbolj kompliciranih v poštni stroki. Zato je potrebno, da se to poslovanje poenostavi in enotno uredi v vsej državi. Z enotno ureditvijo poslovanja bodo potem polagoma izostali tudi vsi nedostatki, ki so še, žal, v zelo velikem številu na dnevnem redu.

T. Š.

Poštni dom bo naša trdnjava, zato podpiši takoj delež!

»Nikdar ne. Pomislite vendar, Gregorij Petrovič. Zakon, ki ga poznam, govori jasno o prihrankih. Varčevati se mora. Državna uprava mora stati kar najmanj, vsekakor morate priznati, da kar se na eni strani izmeče, je treba vsekako na čem prištediti. In na čem se da prištediti? Pri majhnih uradnikih. Sila veliko jih je in njih delo ni vredno tega, kar jim država da. Zbog tega so izumili sistemizacijo, ki mora biti posebno trda, zakaj za siromašne mase je samo strogo na mestu, kakor je rekel med vojsko neki češki ujetnik Jože Švejk, s katerim sem se večkrat sešel, zakaj bil je poštena dobra duša. Sistemizirali bodo po letu 1913. Takrat je stal vrček piva 12 kopejk, to je desetkrat toliko. Dandanes je vse desetkrat dražje, a to ne gre. Zato se bo sistemiziralo po predvojni dobi, kar se pravi, da je treba uradniški stan desetkrat zmanjšati, da bi po vzorcu vrčka piva, kakor sem rekel, dosegli pariteto z letom 1913. To je jasno, mar ne?« In Vazilij Ivanovič se je bliže naklonil k prebledelemu Gregoriju Petroviču Tlamaščenku in ga prijel za gumb dolge črne uradniške suknje in uprl pogled v njegove dobrovoljne oči.

Po hipu globoke tišine je zopet povzel z zvišenim glasom, držeč ga še vedno za na pol odtrgani gumb: »Recimo, dragi moj Gre-

Organizacijsko gibanje

Iz 17. odboro ve seje OPO od 17. aprila 1929.

Gibanje in napredek zagrebške organizacije. Predsednik obširno poroča o seji zagrebške obl. organizacije dne 5. aprila in o družabni prireditvi dne 6. aprila v Zagrebu. Obeh se je naš predsednik udeležil, pa ob tej priliki ponovno ugotovil, kako silno je bratrska zagrebška organizacija v zadnjih letih napredovala na strokovnem, kulturnem, socialnem in gospodarskem polju. Predsednik očrta razlike med našo in zagrebško organizacijo ter ugotavlja, da je naša organizacija, ki je bila nekdanj vzgled in vzor zagrebški organizaciji, že zaostala za njo.

Poštni kongres se bo vršil letos v Ljubljani, in sicer v dneh 12., 13. in 14. julija t. l. Zadnjo točko kongresa bo tvorila jubilejna skupščina Oblastne organizacije. Da dostojno proslavimo desetletnico naše organizacije in da bo prvi poštni kongres v Sloveniji lepo izpadel, se bo začelo že na prihodnjih sejah s podrobnimi predpripravami.

Kongres avstrijske poštne organizacije, ki slavi desetletnico svojega obstoja, se bo vršil v dneh 22., 23. in 24. aprila t. l. na Dunaju. Ker se vrši istočasno sestanek zastopnikov »Internationale P. T. T.«, je povabljen na kongres tudi Savez ptt. uslužbencev v Beogradu. Savez delegira v sporazumu z obl. organizacijami kot svojega zastopnika na dunajski kongres predsednika ljubljanske OPO tov. Jakšeta.

Podeželski sestanki. Za podeželske sestanke je prišlo že več prijav. Ker se vrše v maju glavne skupščine skoro vseh oblastnih organizacij, se more vršiti v maju samo en sestanek. Odbor se odloči za Trbovlje. Meseca junija pa bodo sestanki vsaj v treh krajih.

Nov odbornik. Ker se na lanski glavni skupščini izvoljeni odbornik Adalbert Kariž, služitelj na Ljubljani 2, ne udeležuje odborovih sej, se vpokliče v odbor naslednji namestnik Lucijan Kovačič, pt. ur. II-2 na Ljubljani 1.

Podpora. Tovarišu J. Š., ki je bil 13 dni bolan, prizna odbor podporo v znesku 100 Din.

SESTANEK OPO V TRBOVLJAH.

Prvi letošnji podeželski sestanek Obl. organizacije se bo vršil v nedeljo dne 5. maja t. l. v Trbovljah. Začetek ob 14. uri. Lokal —

rudniška restavracija, nasproti pošte Trbovlje 1. Zveza vlakov ugodna. Od celjske in posavske strani pride vlak v Trbovlje ob 12.36, od ljubljanske pa ob 13.30. Povratek proti Štajerski ali Posavju ob 19.03, proti Ljubljani pa ob 20.28. Od vsakega vlaka in ke vsakemu vlaku vozi avtobus, ki stane 3 Din za osebo. Morda se bo dobila za udeležence sestanka ugodnostna cena 2 Din od osebe. Vabimo na obilno udeležbo, zlasti člane na poštah ob progi Litija — Zidani most — Celje.

DRUŽABNI VEČER IN PREDAVANJE.

Običajni mesečni sestanek OPO — vsako prvo soboto v mesecu — bo za maj v soboto dne 4. t. m. ob 20. uri v salonu gostilne pri Mraku na Rimski cesti. Ta sestanek bo združen z zanimivim predavanjem predsednika OPO, ki se je vrnil te dni s poštne kongresa na Dunaju. Predaval bo o organizaciji avstrijskih poštne uslužbencev in o poštni internacionali. Vabljeni so vsi ptt. nameščenci.

To in ono.

Današnja številka se je za en dan zakasnila, ker je bil urednik v inozemstvu.

Predsednik Saveza gosp. Tomo Jovanović v Ljubljani. Dne 20. in 21. aprila t. l. se je mudil v Ljubljani naš centralni predsednik gosp. Tomo Jovanović iz Beograda. Prišel je na skupščino nabavljalne zadruga v Šiški, ki se je vršila v nedeljo, dočim je vso soboto posvetil naši organizaciji. Predsedstvo je na brzo roko sklicalo za soboto zvečer v društveni pisarni izredno sejo, katere so se udeležili poleg odbornikov še nekateri drugi člani in pa predsednika maturantskega društva poštne uradnikov ter osred. društva nižjih uslužbencev. Predsednik Saveza je v zanimivem enournem govoru markantno začrtal današnjo situacijo in stališče organizacije ptt. uslužbencev v naši državi.

† Josip Vivoda. Dne 10. aprila t. l. je nenadoma in nesrečno preminul tov. Josip Vivoda, dnevničar - pismonoša pri pošti Metlika. Bil je ves čas svojega službovanja zvest član OPO. Naj počiva v miru.

Prevedba dnevničarjev. Tekom meseca maja bodo prevedeni vsi dnevničarji. Za enkrat ne morejo priti vsi v pripadajoče kategorije, ker ni praznih mest. V III. kategorijo jih pride samo 34, predvsem oni zvaniki s šolsko izobrazbo za III. kategorijo, kateri imajo že tečaj in pripravniški izpit za III. kategorijo. Ostali dnevničarji pa bodo za enkrat prevedeni v zvanikičke ozir. služitelje. Na ta način bodo dnevničarji kot stalne moči izginili. To je vsekakor v interesu uprave in stroke, dočim bodo dnevničarji —

zlasti uradniški — s to prevedbo za enkrat materialno precej na slabšem.

Organizacija avstrijskih ptt. uslužbencev »Postgewerkschaft« je imela dne 22., 23. in 24. aprila t. l. svoj jubilejni kongres. Na kongres so prišli tudi zastopniki Anglije (Bowen iz Londona), Francije (Gibaud in Ricardeau iz Pariza), Nemčije (trije iz Berlina), Češkoslovaške (Tichar iz Liberca) in Jugoslavije (Jakše iz Ljubljane). Kongres je bil verna slika moči in pomena organizacije avstrijskih poštarjev, ki je morda najboljša poštna organizacija na svetu. O vtisih s kongresa bo predaval predsednik dne 4. maja t. l. na družabnem večeru, poseben referat bo o tem tudi na našem letošnjem kongresu, v glavnih obrisih pa popišemo sosedno organizacijo v prihodnji številki.

Uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov drž. uslužbencev. Izšla je brošura »Uredba o naknadi potnih in seobnih stroškov drž. službenika gradj. reda.« Po novi uredbi je način sestavljanja potnih računov zelo kompliciran. Zato se je izdala pri imenovanem knjižica, v kateri so preračunani različni primeri za potovanja po suhem in po morju za uradnike, zvanikičke in služitelje, za poročene in za samske. Cena brošure, ki ima 48 strani, je 12 Din. Dobi se v vseh boljših knjigarnah.

Nemške poštarice za svoje pravice. Pred kratkim se je vršil v Braunschweigu kongres nemških poštaric, na katerem je bilo 150 delegatkin in več sto uradnic. V pretres so prišle plače in osebne zadeve. Poštne uradnice na Nemškem imajo razmeroma znatno manjše plače kakor pred svetovno vojno. V vojni in povojni dobi se jim je plača skrčila za 22 do 30%, a službena doba raztegnila na 12 do 15%. Gospodarska beda je bila pri njih tem večja, ker so iskale ob prostem času nameščenje v raznih podjetjih, vsled česar so čestokrat omagale in obolele in se še bolj pogrezile v dolgove. Glavna govornica je opozorila na občutno pomanjkanje uradnic in na izkoriščanje nekaterih poštaric, ki morajo izvrševati naporno in odgovorno službo čez uradne ure. Naposled so zahtevale, da odločilni faktorji že skoraj odpravijo številne krivice, ki jih trpe nemške poštarice.

Novi predsednik avstrijske republike je češke krvi ter sin poštarja. Proti koncu minulega leta je bil za predsednika avstrijske republike izvoljen prof. Miklas. Zdaj poročajo, da je njegov ded Jakob Miklas izhajal iz stare mlinarske rovine (Miklasov iz Černetec pri Volinju. Preselil se je na Dunaj in njegov sin Viljem, oče sedanjega avstrijskega prezidenta, je bil poštar v Kremisu. Potemtakem je današnji avstrijski predsednik iz češke poštarke krvi. Poštar Miklas je bil ba je v dijaških letih večkrat na počitnicah v čeretiškem mlinu.

Trinajsta plača v Belgiji. Dne 18. decembra 1928 je naznanil belgijski finančni minister za-

gorij Petrovič, da boste imeli petnajst uradnikov. Dobro. Torej petnajst deljeno z desetimi je eden in pol. Ostanje vam en uradnik in pol. Pa idimo dalje. Recimo, da predstojnikov ne bodo delili z desetimi, ampak samo z dvema. Razdeli vas torej na polovico, ki se prida k ostali polovici vašega uradnika in se tako pridobi nov čil uradnik. Vašemu čil slane mu uradu ostane en podrejen uradnik, a Vi kot predstojnik, ki bo eno uro kartiral in eno uro nadzoroval službo, ali z drugimi besedami: štiri ure na dan boste podrejeni uradnik, štiri ure pa predstojnik. Kaj ni to bajno?»

Okoli govornika se je zbralo skoraj polovica kavarnar in pri sosednji mizi je računal profesor matematike Pavel Aleksandrovič Logaritmov, koliko bo vrgla državni upravi prodaja pisalnih miz, stolov in pultov, ki bodo odveč po izvršeni sistemizaciji. Eno marmornato mizico je že popisal in Griška mu je pravkar pristavil drugo.

V kotu ob oknu je sedel smrtnobledi Gregorij Petrovič. Z levico je potegnil čez sredjo čela, čez prsa in trebuh, kakor bi označil črto, kje ga sistemizacija razpoloviči. Njemu nasproti je sedel v zmagoslavni pozi govornik in se je igral z dvema gumboma, katere se mu je posrečilo med pogovorom odtrgati s sukne svoje žrtve.

Od poslušalcev je stopil bliže pravnik Aleksej Jefimovič in vprašal:

»Prosim besedo, Vasilij Ivanovič. Recimo, da bi to šlo pri uradih, kjer je več uradnikov. Ali kako hočete to napraviti pri uradih, kjer je samo en uradnik?«

»Ujeti hočeš preizkušenega človeka, pa ti je izpodletelo,« je ponosno povzel ob občil pozornosti Vasilij Ivanovič ter se zagledal v bližnjega ministrskega uradnika Josipoviča Kopitkova, se mu globoko poklonil in dalje besedoval:

»Tudi v teh primerih obdrži sistemizacija dekadni sistem. Od desetih uradov z eno uradniško močjo jih bodo ukinili devet in ostane samo en urad z enim uradnikom. Od petih poštnih z dvema uradnikoma se odpravijo vselej štiri in tako dalje. To je tako enostavno, da enostavnije ne more biti.«

Poslušalci so pohvalili to izpeljavo železne logike in se polagoma razhajali.

Ministrski uradnik Kopitkov je dobrohotno prisedel k obema prijateljema, od katerih je Gregoriju Petroviču od vsega, kar je slišal, skoraj sapo vzelo.

»O pač, prihrani se, prihrani, vaše blagorodje. Pomislite samo, da bo po sistemizaciji zelo malo poštne uradov, ki bodo imeli več kakor deset moči. Majhne pošte pa ma-

lone izginejo s sveta. Tako ne bo imelo poštno ministrstvo skoraj nobenih izdatkov.«

Na potu iz kavarne je dejal Vasilij Ivanovič Gregoriju Petroviču, ki se kar ni mogel umiriti:

»Bodimo veseli, dragi moji, in odpustite meni nevrednemu, zakaj šalil sem se. Ne verjemite, kar sem v neumnosti govoril, pa idiva rajši od samega veselja, da se bo sistemizacija dobro izvršila in nam prinese, kar nam že davno gre, na vrček piva in kvargeljne. V najslabšem primeru bom protestiral.«

Štirinajst dni po tem dogodku je bila razglašena nova sistemizacija državnih uradov in uradnikov po načrtu Ivana Josipoviča Kopitkova, ki so ga odlikovali zaradi velikih njegovih zaslug s tem, da je bil pomaknjen v prvo kategorijo. Kmalu potem je bil počaščen z redom Sv. Birokracija 3. razreda z zvezdo.

Sistemizacija je bila osnovana na dekadnem sistemu in po njej je bilo odpravljenih devet desetih vseh uradniških mest in uradov. Odvišne uradnike so kljub vsem njih protestom odpustili ali pa upokojili. Teh revežev se je usmilila tvrdka Bat'a in jih nastavila v svojih lastnih uradih, ki jih je ustanovila kmalu po sistemizaciji.

»Poštovni Obzor«

stopnikom uslužbencev, da je vlada dovolila javnim nameščencem trinajsto plačo, ki se izplača v dveh obrokih. Prvega so dobili lani, v decembru, drugega pa letos v marcu.

Osebnosti vesti.

Postavljeni: za pogodbeno poštarje: Franja Novak v Vidmu - Dobropolje, Marija Turk v Lukovici, Karel Boh v Mislinjah, Josip Kert v Dravogradu, Ana Dolenšek, bivša pb. ur. II/4, v Loku pri Zidanem mostu, Hermina Jezernik v Sv. Pavlu pri Preboldu, Angela Pirc v Gorjah pri Bledu, Albina Magovac v Križah na Gorenjskem, Marija Podlipnik v Ptujski gori, Ana Dobravec v Krmelju, Fani Simonič v Stični, Vladimir Zupančič v Višnji gori, Jožica Ludvik v Strnišču, Marija Werbole v Polzeli, Ivan Marovt v Ljubnem, Stanislava Pulko v Ivanjokovcih, Valerija Hren v Veliki Nedelji, Ivo Lužar v St. Vidu pri Stični, Anica Čebular v Račjem, Angela Vardtan v Semiču, Albina Arko v Borovnici, Pavla Pisk v Kozjem, Emil Šroif v Cerkljem ob Krki, Aleksander Lavrič v Novi vasi pri Rakeku, Marija Kalan v Gorenji vasi, Jožica Horjak v Podplatu, Mirko Konjedič v Zgornji Sv. Kungoti, Marija Udvanc v St. Jerneju, Ivanka Stare v Šmartnem pri Litiji, Antonija Černe v Železnikih, Karel Podjed v Vidmu pri Krškem, Viljem Ojinger v Juršincih, Janez Jamšek v Moravčah, Roza Hočevar v Sv. Lovrencu na Pohorju, Ivanka Arko v Loškem potoku in Alojzija Perko v Toplicah pri Novem mestu.

Premeščeni: pb. ur. II/2 Emilija Gasperin iz Višnje gore na Vič, Roza Šuen iz Loč pri Polj-

čanah na Maribor 1, Albina Tavčar iz Šent Jerneja v Novo mesto in Lovro Petovar iz Ivanjokovcev v Ljutomer; zvan. 1. skupine Avgust Vogelari iz Zgornje Sv. Kungote na Mariboru 2, Fr. Erčulj iz Vidma - Dobropolje na Ljubljano 1, Jurij Palčič z Rakeka na Ljubljano 1, Mihael Peterl iz Gorenje vasi v Žiri, Franc Šoštarič iz Juršincev v Ptuj, Franc Gumzej iz Loč pri Poljčanah v Poljčane, Josip Kapel iz Mislinj v Celje, Franc Jamšek iz Moravč na Ljubljano 1, Rudolf Uhl iz Podplata na Ljubljano 2, Franc Hauptman iz Stične na Ljubljano 1, Marko Gutman iz Toplic pri Novem mestu na Ljubljano 1, Ivan Jelen iz Sv. Petra v Sav. dolini v Celje, Franc Šijanec iz Sv. Jurja ob Ščavnici v Križevcih pri Ljutomeru in Karel Fras iz Hoč na Maribor 1; Zvan. 2. skupine Anton Perušek iz Štor v Sevnico, Rok Kajba iz Zgornje Sv. Kungote v Muto, Alojzij Gamset iz Zgornje Sv. Kungote v Mursko Soboto, Matevž Miklašič iz Sv. Tomaža pri Ormožu v Ljutomer, Martin Bezjak iz Slov. Bistrice na Maribor 1, Ivan Finžgar iz Podnarta na Ljubljano 2, Franc Štern iz Račjega na Maribor 1, Franc Fras in Anton Kornik iz Studencev pri Mariboru na Maribor 1, Franc Kus iz Studenca pri Ljubljani v Hraštnik, Josip Zitterer iz Štor v Celje, Josip Lavrenčič iz Sv. Petra v Sav. dolini v Krško, Simon Glinar iz Sv. Jurja ob Ščavnici v Beltince in Simon Polajner iz Sv. Lovrenca na Pohorju na Maribor 2; zvan. 3. skupine Anton Potočnik iz Ljutomer v Cankovo, Fr. Pušnik iz Sv. Pavla pri Preboldu v Slovensko Bistrico, Martin Bač iz Ivanjokovcev v Metliki, Matevž Lovrenčič iz Pozeze v Metliki, Jakob

Pintar iz Velike Nedelje na Maribor 1, Josip Geiser iz Hoč na Maribor 1, Katarina Butala z Ljubljane 1 v Črnomelji, Franja Adamič z Ljubljane 1 na Rakek, Anža Šarič z Ljubljane 1 v Gornji grad, Vida Stadler z Ljubljane 1 v Celje in Josipina Jager z Ljubljane 1 v Celje; služitelji 1. skupine Franc Goja iz Železnikov v Škofjo Loko, Franc Gutman iz Toplic pri Novem mestu na Ljubljano 1, Alojzij Esih iz Loke pri Zid. mostu v Zidanem mostu in Franc Osredkar iz Gorenje vasi na Jesenice na Gor.; služ. 2. skupine Josip Zakrajšek iz Nove vasi pri Rakeku na Rakek, Matija Kovšak iz Ljubna v Celje, Ivan Kordiž iz Loškega potoka v Kočevje, Franc Peterman iz Gorja pri Bledu na Jesenice na Gor., Anton Zupančič iz Višnje gore na Ljubljano 1 in Valentin Žandar iz Lukovice na Ljubljano 2; pog. pošt. Ivana Hočevar iz Gomilkega v Sv. Peter v Sav. dolini in Josipina Gregorčič iz Velike Loke v Hoče.

Poroke: služ. 2. sk. Anton Šulc na Mariboru 2 se je poročil z Matildo Kramer.

Prestanek službe: služ. 2. skup. Vincenc Prevainig v Celju in Josip Fižolnik pri 35. ter. t. t. teh. sekciji sta bila reducirana, dnevi. Janko Višner na Jesenicah na Gor. in Peter Hauptman iz Gorja na ravateljstvu sta podala ostavki na poštno službo.

Upokojeni: zvan. 1. skup. Anton Ravnikar na Ljubljani 1.

Za vodstvo pogodbenih pošt so napravili izpite: Mirko Konjedič, Olga Mlakar, Stana Burdian, Ljuba Baudek, Roza Eržen, Štefanija Jokan, Ana Završek, Roza Frangeš in Ivan Marovt.

Za nakup kuhinjske opreme in stavbne materialje se priporoča železnina

Fran Stupica
Ljubljana, Gosposvetska c. 1

CIUHA & JESIH, LJUBLJANA

Zaloga vsakovrstnega manufakturnega blaga, zavese, preproge, linoleum, perje, puh, itd.

DOBAVITELJ GOSP. ZADRUGE.

Barvasti batist in svila
za damsko perilo
A. & E. Skaberne, Ljubljana

Tuječ Evgen

LJUBLJANA, Cigaletova ul. št. 1
se priporoča

za prodajo elektrotehn. in tehničnega materialja, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.

20 **Najcenejše in najboljše manufakturno, konfekcijsko in galanterijsko blago kakor tudi zgotovljene moške obleke kupite pri tvrdki**

Ivan Krošelj
Kette-Murnova c. 15 - Ljubljana
proti nakaznici gosp. zadruga
in pošt. nameščencev.

Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBANČ, LJUBLJANA
Sv. Petra cesta števil. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

21 **Blago**

za obleke, plašče itd., svila, cefirji, šifon za perilo in rjuhe

pri tvrdki

Novak
Ljubljana, Kongresni trg 15

najceneje!

Velika izbira — solidna postrežba
Dobava članom zadruga po nakaznicah

Po ugodni ceni

dobite različno manufakturno blago, perilo, nogavice in klobuke kakor tudi izdelane obleke — tudi na obroke

le pri tvrdki

IVAN LUPŠE, Karlovska cesta 30

Turisti!

Potrebščine za šport in turizmo izdeluje solidno in trpežno ter prevzame popravila

Jager Stane

jermerar in torbar, Poljanska cesta 9

Postrežba točna!

Cene zmerne!

JOSIP OLUP

Ljubljana

priporoča svojo

22 **trgovino z manufakturnim blagom in moškimi oblekami**

domačega izdelka po najnižjih cenah. Obleke po naročilu se najhitreje in najsolidneje izvršujejo.

Dobavitelj gospod. zadr. pošt. nam. proti nakaznici.

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO LJUBLJANA, KOLODVORSKA 8.

GLAVNO ZASTOPSTVO IN SAMO-PRODAJA ZA SLOVENIJO VSEH IZDELKOV TOVARNE ZA DOKU-
— MENTNI IN KARTNI PAPIR —

BRATJE PIATNIK, RATEČE.

Razširjajte „Poštni Glasnik“!